

hed er nødvendigt. Det paaahviler i Reglen Afbrænderen selv at tilvejebringe det til Vagthold fornødne Mandskab; men er han i enkelte Tilfælde ude af Stand dertil, skal Naboerne, paa Tilsigelse af Brandfogden og efter ligelig Omgang, afgive de manglende Folk imod et Vederlag, der svarer til den almindelige Dagløn i Egnen og udredes af Afbrænderen, som derhos er pligtig forud at stille Sikkerhed for bemeldte Vederlag, naar Brandfogden forlanger saadant. Mandskabet bør være forsynet med de fornødne Redskaber, og et tilstrækkeligt Vagthold skal stedse være til Stede, indtil Ilden er aldeles udbrændt og slukket. Ilden maa ikke antændes, forinden Brandfogden dertil har givet Tilladelse; der skal altid begyndes i Læsiden, og Antændelsen maa slet ikke finde Sted under stærk Blæst. Brandfogden bør saa vidt muligt uafbrudt forblive til Stede og føre Kommandoen, imod derfor hos Afbrænderen at erholde en Betaling af 5 Kr. for hver 6 Timer, Afbrændingen varer. Bliver Afbrændingen paa Grund af Vejrliget afbrudt, maa den ikke paa-begyndes igen uden efter forud givet nyt Varsel til Brandfogden og Naboerne. Naar Afbrænderen nøje har fulgt Brandfogdens Forskrifter, er han i Ulykkestilfælde fri for Ansvar.

Derimod skal den, som i sin Hede kun vil afbrænde Hedetørv, Mosetørv eller Hede- og Mosejord, eller som uden for Heden vil foretage lignende Afbrænding i Moser, hvori flere er lodtagne, saafremt han ikke vil lade det udføre under Brandfogdens Tilsyn med de for staaende Lyngs Afbrænding foran fastsatte Forsigtighedsregler, selv være ansvarlig for, at derved iagttages tilbørlig Forsigtighed, at navnlig Afbrændingen paabegyndes i Læsiden, at den ikke foretages eller fortsættes i stærk Blæst, og at Pladsen, hvorpaa den skal foregaa, er omgivet af et i Forvejen afskrællet, tilstrækkeligt bredt Bælte. Dog skal Afbrænderen ogsaa i ethvert af de her nævnte Tilfælde mindst 2 Dage forud give sine nærmeste Naboer og Brandfogden Underretning om den paatænkte Afbrænding, ligesom han tillige er pligtig til uvægerlig at efterkomme de yderligere Forholdsregler, som Brandfogden maatte finde Anledning til at foreskrive ham, dette sidste under Adgang for ham til, ved Henvendelse til Politimesteren, at søge Brandfogdens Paalæg forandrede. Naar Brandfogden enten i Beskaffenheden og Beliggenheden af den Plads, hvorpaa Afbrændingen skal foregaa, eller i personlige Forhold dertil finder Anledning, bør han, forinden Ilden antændes, ved personligt Eftersyn overbevise sig om Afsondringens Tilstrækkelighed og føre Tilsyn med, at der under Afbrændingen vises fornøden Forsigtighed.

Er alle Lodsejerne i en Mose, der antages tilstrækkelig afsondret fra andres Bygninger, Sæd, Hede eller Skov, enige om den Fremgangsmaade, der skal anvendes ved Afbrændingen, og Overenskomsten forevises Brandfogden, uden at denne finder noget at erindre imod Afsondringens Tilstrækkelighed, kan Afbrændingen iværksættes paa den angivne Maade, dog at der gives Naboerne fornøden Underretning med det foran bestemte Varsel.

Enhver — det være sig Afbrænderen, Brandfogden eller andre —, som i fornævnte Henseender gør sig skyldig i uforsvarlig Omgang eller Forsømmelse, eller som paa anden Maade ved Skødesløshed med Ild foranlediger Hede- eller Mosebrand, anses med Bøder fra 10 til 400 Kr.

§ 24.

Opstaar der Hede-, Mose- eller Skovbrand, skal derom ligesom ved anden Ildløs straks gives Brandraab (d. v. s. ved de nærmest forhaandenværende Midler sætte andre i Kundskab om Branden). Brandfogden, som ligeledes bliver at underrette om Branden, har uopholdelig at indfinde sig paa Stedet, opbyde, hvad Mandskab der kan skaffes til Stede, og lede de til Ildens Standsning nødvendige Foretagender.

Ligesom i saa Fald den i § 39 omhandlede almindelige Pligt til i Ildebrandstil-